

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2011. év szeptember hó 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A lopás vétsége és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2010. év március hó 30. napján kelt 1. Bf. 320/2009/5. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A harmadfokú eljárásban felmerült 9.000 (kilencezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Székesfehérvári Városi Bíróság a 2009. szeptember hó 29. napján kihirdetett 6.B.452/2009/7. számú ítéletével I. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. lopás vétségében /Btk. 316. § (1) és (2) bekezdés I. fordulat/ és 6 rb. közokirattal visszaélés vétségében /Btk. 277. § (1) bekezdés / ezért őt mint különös visszaesőt, halmazati büntetésül 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 évre a közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés tartamába a vádlott által őrizetben töltött időt beszámította. Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt Philips márkájú CD-R lemez lefoglalásának megszüntetéséről és a Pannon GSM Távközlési Zrt-nek történő kiadásáról. Kötelezte a vádlottat 21.195 Ft bűnügyi költség megfizetésére. Kötelezte továbbá a vádlottat a magánfél részére 25.000 Ft tőke, valamint ennek kamatai, az Államnak pedig 7.000 Ft eljárási illeték megfizetésére.

A kihirdetett ítéletet az ügyész tudomásul vette, míg az ítélet ellen vádlott jelentett be fellebbezést felmentése érdekében.

A Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság a vádlott fellebbezése folytán az elsőfokú ítéletet felülbírált és a 2010. év március hó 30. napján kihirdetett 1.Bf.320/2009/5. számú ítéletével a Székesfehérvári Városi Bíróság 6.B.452/2009/7. számú ítéletét megváltoztatta, a vádlottat 1 rb. lopás vétségének, és 6 rb. közokirattal visszaélés vétségének vádja alól felmentette. A magánfelet polgári jogi igényének érvényesítésével egyéb törvényes útra utasította. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az Állam viseli.

A másodfokú bíróság ítéletét a vádlott és védője tudomásul vette, míg az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést lopás vétségében történő bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 432/2010/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy az ügyben első- és másodfokon eljáró bíróságok az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatták le. Az elsőfokon eljáró Székesfehérvári Városi Bíróság az ügyben részletes bizonyítást folytatott, amelynek során az ügyben fellelhető valamennyi bizonyítékot értékelése körébe vonta és az ezek alapján megállapított tényállás megalapozott a bizonyítékok tartalmával egyező, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az így megállapított tényállás alapján a vádlott bűnösségét 1 rb. lopás vétségében és 6 rb. közokirattal visszaélés vétségében megállapította. A másodfokon eljáró Fejér Megyei Bíróság az ügyben tárgyalást tartott, bizonyítást vett fel, majd ennek eredményeként a vádlottat az ellene emelt vádak alól felmentette. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a másodfokú bíróság álláspontját nem tartotta megalapozottnak. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által felvett bizonyítás kizárólag az elkövetési érték tisztázását szolgálta, a sértettnek az elkövető személyében való bizonytalansága a másodfokú tárgyaláson merült fel, ugyanakkor erre másfél évvel az eseményeket követően került sor, azaz korábbi vallomásán változtatott a sértett és kijelentette, hogy a vádlott személyében már egyáltalán nem biztos. A másodfokú bíróság a vallomás megváltoztatása indokaként felhozott körülményeket azonban nem vizsgálta, a vallomás valóságtartalmát nem ellenőrizte és e tekintetben nem hallgatta meg az eljárásban közreműködő hatósági személyeket. Figyelmen kívül hagyta továbbá a másodfokú bíróság azt is, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségét nem a sértett egyetlen és kizárólagos vallomására alapította, hanem egy részletes bizonyítási eljárást folytatott le és a feltárt bizonyítékok egybevetése alapján hozta meg a döntését. A másodfokú bíróságnak a bizonyítékok átmérlegelése során minden egyes bizonyítékról számot kellett volna adnia, ezt azonban elmulasztotta.

A fentiek miatt a másodfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert a sértett vallomásváltoztatásának alapját nem ellenőrizte, másrészt indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Emiatt indítványozta mind a másodfokú, mind az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását.

A harmadfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásban előterjesztett indítványát fenntartva utalt arra, hogy a másodfokú határozatból nem derül ki, hogy a sértett megváltoztatott vallomását az elsőfokú bíróság által értékelt egyéb bizonyítékok tükrében miként értékelte, nem vizsgálta ezeket az összefüggéseket, ezért a másodfokú bíróság ítélete megalapozatlan, ugyanakkor indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Fenntartotta az első- és másodfokú határozatok hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására irányuló indítványát.

A vádlott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében a Fejér Megyei Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a sértettnek a másodfokú bíróság előtt tett nyilatkozata alapján egyértelmű, hogy a vád tárgyává tett cselekmények elkövetője nem a vádlott volt, ezért a felmentő rendelkezés megalapozott, erre tekintettel pedig szükségtelen az egyéb - az elsőfokú bíróság által részletezett - további bizonyítékokkal való egybevetés. Az ügyészi fellebbezés elutasítását és a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését.

A bejelentett ügyészi fellebbezésre tekintettel a harmadfokú bíróság, a Be. 387. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. A felülbírálat során megállapította, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróságok az eljárási szabályokat megtartották, az ügyet felderítették, a bizonyítékokat összegyűjtötték és azokat egyenként és összességükben is értékelték.

A Fejér Megyei Bíróság a Székesfehérvári Városi Bíróság által megállapított tényállást nem látta minden tekintetben megalapozottnak, ezért az ügyben tárgyalást tűzött ki és bizonyítás felvételét rendelte el. Ennek keretében a sértett tanúkénti kihallgatására is sor került, aki a tanács elnökének azon kérdésére, hogy a vádlottban az elkövetőt felismeri-e, kijelentette: „a vádlott személyében inkább nem vagyok biztos. A bűncselekmény megtörténtét követően beszaladtunk a rendőrségre, ahol bemondtam a gépkocsi rendszámát, amelybe beszállt az a személy, aki ellopta a táskámat. A rendszám alapján azt mondták a rendőrök, hogy ismerik az autó tulajdonosát, ő a vádlott, őt már jól ismerik. A tárgyaláson aztán kiderült, hogy a vádlott az autót kölcsönadta valakinek, aztán a tárgyalásig eltelt egy év és kétségeim lettek, mert ahogy visszagondoltam, az elkövető alacsonyabb volt a vádlottnál és a tárgyaláson láttam, hogy sántít is. Most is kétségeim vannak, mert biceg, arra emlékszem, hogy hárman voltak az autóban, de valószínűleg nem a vádlott volt, mert az a személy kisebb is volt és tudott futni mint a nyúl.”

A sértett az elsőfokú bíróság előtt tett vallomásának elétárása után is fenntartotta megváltoztatott vallomását, amikor pedig a bíróság elé tárta a nyomozati iratok 17. és 126. oldalán található felismerésre bemutatásról készült jegyzőkönyvet és

fényképeket, kijelentette: „igazából a méreg és a düh alapján választottam, láttam, hogy az elkövető fekete volt, roma volt, tüsi haja volt, de az arcát csak profilból láttam.”

A Fejér Megyei Bíróság a másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás alapján azt állapította meg, hogy a Székesfehérvári Városi Bíróság által megállapított tényállást a a magánfél tanú által tett vallomás lényegében kiürítette a bizonyítékokat a Be. 352. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelve megállapította; nem bizonyítható az, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményeket elkövette, ezért őt a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontjának II. fordulata alapján a Be. 331. §-ra tekintettel, bizonyítottság hiányában felmentette.

A megyei bíróság ítéletében leszögezte, hogy a nyomozás során fogatosított felismerések nem feleltek meg a büntetőeljárás követelményeinek, miután nem a vádlottal azonos testalkatú, azonos magasságú személyek bemutatása történt meg, ugyanakkor nem csak roma származású személyek kerültek bemutatásra, akik közül a sértettnek választania kellett. A megyei bíróság a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ítéletében részletes indokát adta annak, hogy miért látta indokoltnak a vádlott felmentését. Álláspontja szerint ugyanis a másodfokon felvett bizonyítás során a magánfél által tett tanúvallomás megingatta a vádlott elkövetői minőségének a bizonyítottságát. A megyei bíróság álláspontja szerint egyetlen érdemi terhelő bizonyíték volt az ügyben, ez pedig a magánfél felismerő nyilatkozata. A tanú a másodfokú tárgyaláson kellő magyarázatot adott az időközben felmerült kétségeire, megindokolta, hogy korábban miért tett kategorikus terhelő vallomást a vádlott tekintetében és magyarázatát adta annak, hogy a korábbi vallomásait miért változtatta meg. Ezt a magyarázatot és a tanú vallomását a megyei bíróság aggálytalannak találta és ennek alapján jutott arra a következtetésre, miszerint nem bizonyítható, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményeket elkövetette volna.

Határozatának indokolásában utalt a megyei bíróság arra is, hogy minden más, a városi bíróság által írt kimerítő részletességgel értékelt körülmény, így a gépjármű kölcsönadásának a körülményei, a mobiltelefon hívásokkal kapcsolatos adatok, illetve az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk vallomásai csak abban az esetben bírnak relevanciával mint közvetett bizonyítékok, amennyiben a sértett által a vádlott felismerésére vonatkozó nyilatkozata határozott és bizonyító erejű lett volna.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint tehát a másodfokon eljáró Fejér Megyei Bíróság az általa felvett bizonyítás eredményeként az iratok tartalmával egyező határozatot hozott, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett, ezért az ítéltábla álláspontja szerint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a másodfokú ítélet megalapozatlanságára vonatkozó álláspontja nem foghatott helyt.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek alapján úgy ítélte meg, hogy az ügyben másodfokon eljáró Fejér Megyei Bíróság felmentő ítélete minden tekintetben

megalapozott és az ítéletben kifejtett indokokra figyelemmel törvényesen foglalt állást akkor, amikor vádlottat az ellene emelt vádak alól bizonyítottság hiányában felmentette.

Ugyanakkor utal az ítéltábla arra, hogy a vádlott az eddigi életvezetésével kellő alapot szolgáltatott a vele szemben felmerült gyanúra, ugyanis a nyomozati iratok között 94-97. oldalon elfekvő bűnügyi értesítő tartalma szerint életvitelszerűen valósított meg vagyon elleni bűncselekményeket, valamint okirattal visszaélés bűncselekményét, illetőleg készpénzt helyettesítő fizetőeszközzel való visszaélést. Az elsőfokú ítélet személyi része helytállóan rögzítette, hogy hét alkalommal állt a vádlott bíróság előtt és további két büntetőeljárás is folyamatban volt ellene. Az eljáró rendőrhatalóság előtt is ismert volt a vádlott életvitele és gépkocsijának a rendszáma is ismert volt, mint olyan járműé, amit bűncselekmények elkövetéséhez használtak. Ezek a körülmények indokolták jelen ügyben is az alapos gyanú fennállását, azonban a sértettnek a másodfokú tárgyaláson tett tanúvallomására tekintettel a vádlott bűnössége nem nyert bizonyítást.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fejér Megyei Bíróság másodfokú határozatát - annak helyes és törvényes indokai alapján - a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta.

Az ítéltábla a Be. 381. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az Állam viseli, mivel az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése eredményre nem vezetett.

Budapest, 2011. év szeptember hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária sk.
bíró

A Fejér Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 1.Bf.320/2009/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bhar.204/2010/7. számú végzése folytán 2011. év szeptember hó 29. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2011. év szeptember hó 29. napján.

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
Bírósági ügyintéző